

ช้าวกับชีวิตไทย

----- ระเบียบ สำนัก

หวนกลับไปพิจารณาถึงอดีต เสียงซึ่งเคยได้ยินได้ฟังยังคงก้องอยู่ในหูตลอดมาว่า "เมืองไทยเป็นเมือง-
ช้าว" ทำให้เชื่อว่า ในรากฐานวัฒนธรรมไทยมีช้าวเป็นหลัก แม้จะไม่มีคติอยู่กับภาพดังกล่าวซึ่งเป็นเพียงเปลือก-
นอก ดังนั้นหากจะพูดกันโดยใช้ภาษาซึ่งถือเอา"ช้าว"เป็นสื่อความหมาย น่าจะช่วยให้คนผู้ซึ่งมีวิญญานเป็นไทย-
เข้าใจได้ชัดขึ้น และคาดว่าแต่ละคนยังรู้จักช้าวได้อย่างลึกซึ้ง

หากเรามองที่พินนาและเห็นว่ายิ่งกว้างใหญ่ไพศาล อีกทั้งเต็มไปด้วยต้นช้าวที่ออกรวงสะพรั่งและกุสุตสาย-
ตาน่าตื่นตะลึง ขอให้ลองหยุดและคิดสักนิดหนึ่งว่า ถ้าคนผู้เป็นเจ้าของและปลูกบำรุง ปลูกไว้ด้วยเจตนาธรรมซึ่ง
ซัดต่อมนุษยธรรมแล้ว ช้าวนั้นก็ย่อมเป็นสิ่งหาคุณค่าอะไรมิได้ ในเมื่อผู้รับประโยชน์จากช้าวตกอยู่ในสภาพที่เปรียบ
เสมือนให้ความร่วมมือแก่ระบบและพฤติกรรมซึ่งทำให้เพื่อนมนุษย์ต้องถูกจำกัดสิทธิเสรีภาพเมื่อชีวิตเติบโตถึงระดับ
หนึ่ง

ในทางตรงข้าม พินนาซึ่งแม้จะเริ่มต้นขึ้นท่ามกลางสภาวะที่รกร้างด้วยวัชพืชและความแห้งแล้ง อีกทั้งต้น
ช้าวก็ยังคงตกอยู่ในสภาพชุ่มพอม ซาดความสมบูรณ์เปล่งปลั่งและปรากฏโคศเดี่ยวยู่เพียงไม่กี่ต้น แม้รวงช้าวซึ่ง
ปรากฏก็ยังคงเล็กสั้นรวมทั้งปะปนด้วยเมล็ดลีบ เพราะเจ้าของซึ่งเป็นผู้ปลูกยังคงอยู่ในช่วงเริ่มต้นและมีแรงน้อย

หากมีเจตนาอันบริสุทธิ์ที่หวังให้ช้าวนั้นได้มีบทบาทเกื้อกูลประโยชน์สุขอันแท้จริงแก่เพื่อนมนุษย์ ช้าวก็น่า
ได้รับการยกย่องว่ามีคุณค่าอันมหาศาลในวันหนึ่งข้างหน้า โดยที่ไม่จำเป็นต้องไปเกาะเกี่ยวว่าจะต้องเป็นวันหรือวันนั้น
แม้พินนาเองก็ย่อมมีโอกาสขยายตัวออกไปเป็นพินนาอันกว้างใหญ่ไพศาลและควรได้รับการยอมรับว่า มีคุณค่าอย่าง
แท้จริง หรืออีกนัยหนึ่ง แปรสภาพจากความเป็นเพียงต้นช้าวเล็ก ๆ ไม่กี่ต้น ไปสู่ต้นช้าวอันควรถือว่ามีคุณค่ามหา
ศาลได้

สิ่งซึ่งควรถือเป็นหลักกำหนดให้ช้าวนาผู้ปลูกช้าวยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง จึงควรอยู่บนพื้นฐานเจตนาธรรม
อันบริสุทธิ์ อันพึงมีต่อสังคมที่ปรากฏอยู่ในรากฐานของแต่ละคน กับการก้าวต่อไปข้างหน้าโดยที่รักษาสิ่งดังกล่าว
ไว้ให้มั่นคงอยู่ได้อย่างปราศจากความหือถอย โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรละความรู้สึกในตัวเองซึ่งเคยคิดว่า ช้าว
ที่ตนปลูกนั้นถือเป็นสิ่งมีคุณค่า ควรจะมีการขยายพินนาปลูกช้าวคุณภาพให้กว้างขวางออกไปเท่านั้นเท่านั้นดังใจนึก ซึ่ง
เป็นการนำเอากิเลสเข้าไปแอบแฝง ก่อให้เกิดสภาพที่ขาดความบริสุทธิ์ขึ้น

หากเปรียบช้าวนาผู้ปลูกช้าวเสมือนครู และเปรียบต้นช้าวที่ปลูกเสมือนศิษย์ คุณภาพอันแท้จริงของช้าวย่อม-
เปรียบได้กับวิญญานของครูผู้ถ่ายทอดกระแสสิ่งต่าง ๆ ลงสู่ศิษย์ วิญญานครูจะไปสู่สุขอันแท้จริงย่อมผูกพันอยู่ด้วย
การที่ชีวิตศิษย์เจริญยิ่งขึ้นด้วยปัญญาอันถือเป็นสิ่งบริสุทธิ์โดยแท้

แต่ละคนควรเข้าใจได้ถึงสังขรณ์ที่ว่าชีวิตแต่ละคนที่เกิดมา ย่อมต้องพบกับปัญหาไม่ว่าจะเกี่ยวข้องกับ
ปลูกช้าวหรือปลูกคน ปัญหาจึงไม่ใช่ศัตรูแต่เป็นครูที่มีคุณค่า ดังนั้นใครที่เลี้ยงปัญหาย่อมไม่มีโอกาสรู้ถึงชีวิตจริง
และในมุมตรงข้าม บุคคลใดรู้สึกทำทนายที่จะกล้าสู้ปัญหาย่อมเห็นแนวทางมุ่งสู่คุณค่าได้อย่างลึกซึ้ง และผู้ที่ยอมตน
ให้ถูกกลืนโดยปัญหาย่อมหมายความว่าชีวิตกำลังก้าวไปสู่ความเสื่อมในคุณค่า

ชีวิตผู้ควรได้ชื่อว่าเป็นครูที่แท้จริง ย่อมอุทิศตนให้แก่การต่อสู้เพื่อคุณภาพของศิษย์ และมีที่หมายปลายทาง-
อยู่ที่การพัฒนาคุณภาพของสังคมและตนเองร่วมกัน